

Ewangelia Marii Magdaleny

3 listopada 2024

„Ewangelia Marii” jest jednym z najgłębszych i najbardziej zagadkowych tekstów wczesnego chrześcijańskiego gnostycyzmu, przedstawiającym wizję zbawienia, która radykalnie odbiega od ortodoksyjnego poglądu chrześcijańskiego. Znaleziona pod koniec XIX wieku i przypisywana Marii Magdalenie, ta ewangelia ujawnia wewnętrzną naukę – taką, która odchodzi od zewnętrznych zbawicieli i zinstytucjonalizowanej religii, skupiając się zamiast tego na osobistym, duchowym przebudzeniu. Zachęca nas do poszukiwania wewnątrz nas źródła prawdy i transcendencji, zamiast polegać na dogmatycznych strukturach, które twierdzą, że pośredniczą między ludźmi a boskością.



W sercu „Ewangelii Marii” znajduje się przesłanie, które mówi o naturze grzechu, zbawieniu i wewnętrznej ścieżce do gnozy (wiedzy). Definiuje ona grzech na nowo nie jako moralną wadę wymagającą zadośćuczynienia przez zewnętrznego zbawiciela, ale jako formę ignorancji – stan nieświadomości swojej prawdziwej, boskiej natury. W tych ramach zbawienie nie jest osiąganym poprzez śmierć Jezusa na krzyżu, ale poprzez wewnętrzne przebudzenie do boskiej iskry w każdym człowieku.

Grzech jako ignorancja: radykalne przemyślenie

W tradycyjnym chrześcijańskim światopoglądzie grzech jest często postrzegany jako naruszenie prawa boskiego, coś, co oddziela ludzi od Boga i wymaga odkupienia przez Jezusa Chrystusa. „Ewangelia Marii” oferuje głęboko odmienne zrozumienie. Przedstawia grzech nie jako coś wrodzonego lub pierwotnego, ale jako wynik ignorancji co do swojej prawdziwej

natury. Ta ignorancja, zgodnie z myślą gnostycką, prowadzi nas do uwikłania się w iluzje i materialne dystrakcje świata, tworząc cierpienie i odłączenie od naszego wewnętrznego źródła.

Nauki Marii Magdaleny w tej ewangelii sugerują, że grzech nie jest wrodzoną skazą duszy, ale raczej nieporozumieniem – niezdolnością do rozpoznania głębszych prawd istnienia. To przesuwą uwagę z zewnętrznego odkupienia na wewnętrzną przemianę. Grzech, w tym kontekście, jest ignorancją Boskości wewnątrz, a zbawienie przychodzi przez gnozę, czyli wiedzę o tej boskiej naturze. W istocie Ewangelia Marii mówi nam, że nie jesteśmy oddzieleni od Boskości, ale raczej nasza ignorancja tej prawdy jest tym, co tworzy doświadczenie separacji.

Zbawienie jako wewnętrzna realizacja

W przeciwieństwie do „Nowego testamentu”, który kładzie nacisk na wiarę w Jezusa jako Syna Bożego i jego ofiarną śmierć jako drogę do zbawienia, „Ewangelia Marii” podkreśla samorealizację i wiedzę jako klucz do zbawienia. Tekst ujawnia, że „prawda jest w nas i że poprzez introspekcję, wewnętrzną wizję i duchowe przebudzenie można znaleźć wyzwolenie. Zbawienie, w tym ujęciu, nie jest czymś, co pochodzi z zewnętrznego źródła, ale poprzez realizację boskiej iskry lub świadomości, która mieszka w każdym z nas.

To podstawowa zasada wiary gnostycznej – idea, że „wyzwolenie duszy następuje poprzez wiedzę (gnozę), a nie samą wiarę. Nauki Marii, ujęte w tej ewangelii, pokazują, że podróż do zbawienia jest podróżą osobistego duchowego przebudzenia. Chodzi o porzucenie iluzji świata materialnego i wznoszenie się przez warstwy świadomości, aż do rozpoznania swojej jedności z boskością. Ta wiadomość jest głęboko wzmacniająca, ponieważ umieszcza ścieżkę do zbawienia w rękach jednostki,

zamiast uzależniać ją od zewnętrznych autorytetów lub pośredników.

Rola Marii Magdaleny

W „Ewangelii Marii” Maria Magdalena jest przedstawiona nie tylko jako wyznawczyni Jezusa, ale jako osoba, która rozumie jego nauki na głębszym, bardziej mistycznym poziomie. Staje się tą, która objawia te ezoteryczne prawdy innym uczniom, z których wielu jest przedstawianych jako zmagających się ze zrozumieniem radykalnych implikacji tego, czym się dzieli. Maria jest postacią mądrości i wglądu, reprezentującą żeński aspekt duchowego zrozumienia, który w wielu tekstach gnostyckich jest kojarzony z Sophią (Mądrością) [jako jej ziemską inkarnacją].

Jej rola w tej ewangelii kwestionuje patriarchalną strukturę wczesnego chrześcijaństwa, sugerując, że autorytet duchowy nie jest związany z płcią lub władzą instytucjonalną, ale z wewnętrzną wiedzą i bezpośrednim doświadczeniem boskości. Przedstawienie Marii tutaj stoi w ostrym kontraście do sposobu, w jaki była historycznie marginalizowana lub błędnie przedstawiana, szczególnie w ortodoksyjnym chrześcijaństwie [św. Pawła]. W „Ewangelii Maryi” staje się symbolem głębszej, ezoterycznej wiedzy, która wykracza poza dogmat, kimś, kto rozumie, że prawda zbawienia znajduje się wewnątrz niego.

Wniebowstąpienie duszy

Jedną z kluczowych części „Ewangelii Marii” jest opis Marii wniebowstąpienia duszy przez różne warstwy lub „moce”, które wiążą ją ze światem materialnym. Te moce, często związane z emocjami, pragnieniami i egoistycznymi przywiązaniami, utrzymują duszę w stanie ignorancji. Maria wyjaśnia, że □□gdy dusza wstępuje, musi stawić czoła tym mocom i je pokonać, rozpoznając je jako iluzje, którymi są.

To wzniesienie jest symbolem duchowej podróży, którą wszyscy musimy odbyć – podróżą polegającą na pozbyciu się fałszywych tożsamości i przywiązań, które trzymają nas przywiązanych do niższych, materialistycznych sfer istnienia. Poprzez ten proces dusza uświadamia sobie swoją własną boską naturę i jedność ze Wszystkim, czyli źródłem stworzenia. Proces ten odzwierciedla hermetyczną ideę „Jak na górze, tak na dole”, gdzie makrokosmiczny boski porządek odbija się w indywidualnym mikrokosmosie.

Wyzwanie ewangelii wobec ortodoksji

„Ewangelia Marii” nie tylko przedstawia radykalne przemyslenie koncepcji grzechu i zbawienia, ale także kwestionuje hierarchiczną, zinstytucjonalizowaną wersję chrześcijaństwa, która zaczęła się kształtować w wiekach po śmierci Jezusa. Kładąc nacisk na wewnętrzną wiedzę i osobiste doświadczenie duchowe, ta ewangelia podważa autorytet Kościoła jako jedyne go pośrednika zbawienia. Sugeruje, że każda jednostka ma bezpośredni dostęp do Boskości i że dostęp ten odbywa się poprzez wewnętrzną wiedzę, a nie poprzez przestrzeganie zewnętrznych doktryn lub sakramentów.

W dialogu między Marią a uczniami płci męskiej, szczególnie Piotrem, widzimy, jak to napięcie się rozgrywa. Piotr, reprezentujący pogląd tradycjonalistyczny, kwestionuje autorytet i prawowitość Marii. Jednak Lewi, inny uczeń, broni jej, przyznając, że zrozumiała to, czego inni nie rozumieli. Ten konflikt odzwierciedla szerszą walkę we wczesnym chrześcijaństwie między rodzącą się ortodoksją a bardziej mistycznymi, gnostyckimi interpretacjami nauk Jezusa.

Prawda Wewnątrz: przesłanie wzmocnienia

W swej istocie „Ewangelia Marii” jest głębokim przypomnieniem,

że prawda i droga do zbawienia leżą w nas. Zachęca do samopoznania, refleksji i dążenia do wewnętrznej wiedzy. W ten sposób jest zgodna z hermetyczną zasadą, że „Wszystko jest umysłem” – że wszechświat i całe stworzenie są wyrazami świadomości, a rozumiejąc siebie, zaczynamy rozumieć boskość.

Nacisk ewangelii na wewnętrzną prawdę rezonuje z ideą, że jesteśmy współtwórcami naszej rzeczywistości. Zbawienie nie jest czymś danym z zewnątrz; jest naturalnym rezultatem przebudzenia do naszej prawdziwej natury. Jest to przesłanie, które przekracza granice religijne i przemawia do serca duchowej mądrości w wielu tradycjach. Boskość nie jest odległą postacią ani odrębnym bytem; jest samą esencją naszego bytu, czekającą na odkrycie.

Podsumowując, „Ewangelia Marii” oferuje głęboko mistyczną i podbudowującą wizję grzechu i zbawienia. Rzuca nam wyzwanie, byśmy spojrzeli poza zewnętrzne autorytety i zbawicieli i zwrócili się do wewnątrz, aby poznać prawdę. Czyniąc to, ujawnia, że ☐zbawienie nie polega na przestrzeganiu dogmatów ani wstawiennictwie Jezusa, ale na przebudzeniu do boskiej wiedzy, która mieszka w każdym z nas. To jest przesłanie, które Maria Magdalena starała się przekazać – przesłanie wyzwolenia poprzez samopoznanie, przekroczenia iluzji świata materialnego i odnalezienia boskości w naszej własnej świadomości.

Przesłanie, które wypływało z nauk Jezusa w sposób, w jaki ona, apostołka Maria Magdalena, je rozumiała.

Autorstwo: James William Kaler

Opracowanie i korekta automatycznego tłumaczenia: Grohmanon

Źródło zagraniczne: [Ancient Order Of The Hermetics](#)

Źródło polskie: WolneMedia.net